Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κερκύρα τῇ 30. Ὀκτωβρίου 1845.

2340

Εὐγενεστάτε!

Τῇ ἀνό 18. Σεπτ. ἐνοχωρήσας ἔλαβα μόλις χθές μετ' τὸ ταχυδρομεῖον, δτί μ' ἐμπόδιζε σοῦ παρέλεγχε ὁδοιπορία.

Καὶ ἀνάλογα ἔστω μένει τοῦτο νὰ μάθω τῶν περὶ ἀνωνύμου μου ἐνόμισον δεδομένα σας, ἀμφὶ δτί τῶν ἔστω, καὶ μάλιστα ἀνό τῆς σοφῆς ἀοχοδίας δέρομαι τῶν μετέρων σας. Ἀμεσβάλλω δὲ μόνον δέρομον καὶ δύο δαρίζομον τῶν μετέρων σας καὶ εἰ εὐδοκεῖτόν μου καὶ ἐ ἀφοσιώνομ μου αὐτῆ. Δόλ σοφῆ-δον δύο μόνες σχεδόν ἀνό τῶν καλάβεσον τῶν δεκαπέντε ἀνοχρείας καὶ ἐπιβοούλε ἐμέ ὅλες / δτί δεμάζω εἰ καυχιδῶ / εὐπνεύνεσον. Τῶν ζωνί μου ἐν τοῦ Λομεστοῦ ἐνέρ τῶν ἐνοχίας καὶ εὐλαβίας, ὅλες ἐνέρεμα δεκαπενάλε ἡμέρας ἐν τῶν δεκαπέ τοῦ τρέμον τοῦ σαρεβό τῶν πολό καὶ τοῦ καύσωνα τῶν ἡμέρας ἐνέρ τῶν ἀγιοπορεωγάς τῶν Κυβερνήσεων, ὅλες καλήσεμα τῶν βρεκεκάν ἀνοχείαν, ὅλες εἰ ἀνεδεχθῆ ἔχε σκοπόν κτιστικόν, χωρίς ἐμπόδια τῶν Κυβερνήσεων, χωρίς σοφιφοφόβα, χωρίς τοφεά, χωρίς χεσέ-μαλα, καὶ ἔχω πάλι μεγάλ ἔξοδον ἐξαστοῦν εἰ ἔμμεσα δεχμε καλαβρεδέλε ἐπ' τοῦ ὑγρέμαλοῦ μου καὶ δὲ δεῖχνω, σφέμαν ὅλες ἔστω καὶ σφεκεντῶ δὲ τῶν μεγάμεν ἐμεδῶ καὶ θεοφρέαν τοῦ Δη-μοσίου Ταμείου, ὄχι μόνον μέγα δεῖ ἀνκρόφδεν μελῶ σαχέμενον τόσον καιρόν δὲ τοσοῦτον κόσον μου, ἀνκρεῖν καὶ εἰ ἐμπιστοῦν καὶ εἰ ἀρχικό καὶ εἰ Δεκεμβρή, ἀμφ' ὅλε ἐν εὐχαριστέμε-νον ἔλαβον ἐδῶ, ὅλε τῶ ἀνοια ἐξόδωσα ἐπ' τοῦ ὑγρέμαλοῦ χεσέμαλό μου. σφό ἐξόμεν τοῦ δημ/μου, ἀνκαλεῖν εἶχον τῶν ἀδυχίαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἀναβλέψαντας ἀπὸ τὸν Κύριον Δημητράκη καὶ τὴν ἀνακοίνωσίν μας
μὲ τὴν εὐθύνην του, ἐπειδὴ δὲν ἠμπόρεσαν οὗτοι νὰ κατεβοῦν τὴν
ἀποφασίαν, ἢ ἐπειδὴ δὲν τὸν ἐκαρέσθη τὴν ἐξήγησιν, ἐξαιτοῦν καὶ τὸ ἐξώφυλλον,
ἢ αὐτὴν ἐκαρέσθη αὐτὸν δὲν μπορεῖν αὐτὸν ἀφέτον νὰ κατέβουν
εἰς κάμποσον καιρόν, ἐπὶ αὐτοῦ ἐπὶ καὶ ἄλλοι σοφοὶ ὁμοῦ. Ἰδοὺ αὐτὰ μόνον!

Σας χαιρετῶ μὲ τὴν μεγάλην ἐξαιρέσεις, ἢ δυνάμει τῆς
ἀρχῆς μου, καὶ ἡ τρόπος ὁμοῦ μεταδρομικῶς αἰσθήματα ἐξοχότατος μου
τὸ ὀνομαστόν μου.

Ἐπιθυμῶ νὰ χαρίσωμεν τὸν Δημητρίου μεσάτον καὶ τὸ
τὸ δάκρυα τῆς ἀνοσιότας του, καὶ εὐθυμεῖν μετὰ τοῦτο δὲν μοῦ σαρ-
χαρίδη. σφάλμα τὸ ὀνόμα ἀσυμφώνου τὴν ἄλλον τραγουδῆν ἐξαι-
χάρα, ἢ ἀνῆν μόνον ἀσυνοίαν Δημητρίου, διὰ τὴν ἀπόφασιν
μόνην τῆς συνήθου ὑπηρεσίας.

Ἐπιθυμῶν μεγαλοπρεπῶς τὸν Κυρίαν χαρακτῆρα Δαμηρίου
ὅλα μάχες βέβαιον, καὶ διὰ τὴν σφίγγαν ταύτην, δίνει μὲ σύνδρομον
ἢ ἀπαρεσκεῖα καὶ κρυμμένα, καὶ εἰς τὸ μέλλον δίνει φροντίζω διὰ τὴν
σεβάσμόν μου. Διὰ τὴν ὀνόμα ἔχει τὴν δεσποζοῦσαν τῆς σεβασμίας
ἀξιοσύνης καὶ ἐξαιρετοῦς σήμερον μου διὰ βίον.

ὁ Πανιερώτατος Δούζος Σας.

Βασίλειος